

Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo

Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

Evropska komisija

Generalni direktorat za zaposlovanje, socialne zadeve in vključevanje

Enota E1

Rokopis je bil dokončan januarja 2014

Niti Evropska komisija niti osebe, ki delujejo v njenem imenu, niso odgovorne za uporabo podatkov iz te publikacije.

© Slika na naslovnici: Shutterstock

Za uporabo ali reprodukcijo fotografij, za katere Evropska unija nima avtorskih pravic, je treba za dovoljenje zaprositi neposredno imetnika ali imetnike avtorskih pravic.

***Europe Direct je služba za pomoč pri iskanju odgovorov
na vprašanja v zvezi z Evropsko unijo.***

Brezplačna telefonska številka (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(* Informacije so brezplačne, kakor tudi večina klicev (nekateri operaterji, telefonske govornice ali hoteli lahko klic zaračunajo).

Veliko dodatnih informacij o Evropski uniji je na voljo na internetu.

Dostop je mogoč na strežniku Europa (<http://europa.eu>).

Kataloški podatki so navedeni na koncu te publikacije.

Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije, 2014

ISBN 978-92-79-35248-5 – doi:10.2767/54024 (Print)

ISBN 978-92-79-35225-6 – doi:10.2767/47719 (PDF)

© Evropska unija, 2014

Reprodukcija je dovoljena z navedbo vira.

Printed in Luxembourg

TISKANO NA PAPIRJU, BELJENEM BREZ ELEMENTARNEGA KLORA (ECF)

SPREMNA BESEDA

21. decembra 2013 so po več kot dveh letih pogajanj začele veljati uredbe o strukturnih in investicijskih skladih EU za obdobje 2014–20.

Te uredbe določajo, kako morajo države članice načrtovati in izvajati investicijske projekte, za katere je iz strukturnih in investicijskih skladov EU v sedmih letih namenjenih 325 milijard evrov sredstev.

Od tega naj bi bilo več kot 70 milijard evrov investiranih v človeški kapital prek Evropskega socialnega sklada. Prvič doslej bo imel Evropski socialni sklad zagotovljeni minimalni delež v celotnem proračunu kohezijske politike. Več kot 6 milijard evrov je namenjenih posebej za podporo mladim prek Pobude za zaposlovanje mladih.

Da bi bil učinek teh sredstev čim večji, je pomembno, da oblasti držav članic na vseh ravneh – nacionalni, regionalni in lokalni – tesno sodelujejo med seboj ter s sindikati, delodajalci, nevladnimi organizacijami in drugimi odgovornimi organi, na primer za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije.

Z vključenostjo partnerjev v načrtovanje, izvajanje, nadziranje in ocenjevanje projektov, ki prejemajo sredstva EU, bodo države članice lahko bolje zagotavljale, da se sredstva porabljajo tam, kjer so najbolj potrebna, in na najboljši možen način.

Vse države članice bodo morale ta pravila upoštevati pri pripravi in izvajanju programov za obdobje 2014–20.

Posledično bodo države članice morale zagotoviti, da bodo pri ugotavljanju prednosti za financiranje ter snovanju in izvajanju najučinkovitejših investicijskih strategij upoštevani vsi relevantni vidiki.

Takšen pristop okrepljenega partnerstva je ena od pomembnih inovacij, ki jih je EU uvedla z novo kohezijsko politiko.

Verjamemo, da bo to pomembno prispevalo k zagotavljanju, da bo vsak evro iz strukturnih in investicijskih skladov EU porabljen na najučinkovitejši možen način za reševanje gospodarskih in socialnih izzivov, s katerimi se Evropa srečuje sedaj in se bo srečevala do leta 2020.

László Andor
Komisar za zaposlovanje, socialne zadeve in vključenost

VSEBINA

1. UVOD.....	5
2. DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE	6
3. NAJBOLJŠE PRAKSE PRI IZVAJANJU NAČELA PARTNERSTVA V PROGRAMIH EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV	17

1. UVOD

Partnerstvo je že več let eno ključnih načel za izvajanje skladov Evropske unije z deljenim upravljanjem, zlasti Evropskega socialnega sklada (ESS). Načelo partnerstva pomeni tesno sodelovanje med Komisijo in javnimi organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni v državah članicah, socialnimi partnerji in organizacijami, ki zastopajo civilno družbo.

Partnerstvo ima jasno dodano vrednost pri izboljševanju učinkovitosti izvajanja evropskih strukturnih in investicijskih (ESI) skladov. Krepi kolektivno predanost politikam Unije in lastništvo nad njimi, povečuje razpoložljivo znanje, strokovnost in stališča pri zasnovi in izvajanju strategij ter zagotavlja večjo preglednost v procesu odločanja.

Načelo partnerstva se sedaj uporablja za vse sklade ESI. Celo uredba o skupnih določbah v členu 5 zagotavlja pravno podlago za sprejetje delegiranega akta evropskega kodeksa dobre prakse za partnerstvo (ECCP), ki državam članicam pomaga pri organiziranju plodnega partnerstva z ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

Glavna načela ECCP so med drugim:

- izbrani partnerji morajo biti reprezentativni za relevantne zainteresirane strani;
- postopki izbiranja morajo biti pregledni ter morajo upoštevati različne institucionalne in pravne okvire držav članic;
- partnerji morajo biti vključeni v pripravo in izvajanje partnerskega sporazuma ter programov – v ta namen je treba vzpostaviti minimalne postopkovne zahteve za zagotovitev pravočasnih, smiselnih in preglednih posvetovanj (tj. dovolj časa za posvetovanje, razpoložljivost dokumentov itd.);
- partnerji morajo biti zastopani v nadzornih odborih programov skozi celoten cikel (tj. pripravo, izvajanje, nadziranje in ocenjevanje);
- učinkovito izvajanje partnerstva se mora zagotavljati s krepitevijo institucionalnih zmogljivosti ustreznih partnerjev s pomočjo dejavnosti za povečanje zmogljivosti, ki so usmerjene na socialne partnerje in organizacije, ki predstavljajo civilno javnost in so vključeni v programe;
- spodbujati je treba izmenjevanje izkušenj in vzajemno učenje, zlasti z vzpostavitvijo skupnosti praks o partnerstvu, ki bi pokrivala vse sklade ESI;
- vlogo partnerjev pri izvajanju partnerskega sporazuma ter pri izvajanju in učinkovitosti partnerstva v programskem obdobju bi bilo treba ocenjevati.

2. DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (*)

Delegirana uredba Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006⁽¹⁾ in zlasti člena 5(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je zagotoviti Evropski kodeks dobre prakse za podporo in pomoč državam članicam pri organiziranju partnerstev za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS), Kohezijskega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (EMFF). Ti skladi zdaj delujejo v skupnem okviru in se imenujejo „evropski strukturni in investicijski skladi“ (v nadaljnjem besedilu: skladi ESI).
- (2) Partnersko sodelovanje je že dolgo uveljavljeno načelo pri izvajanju skladov ESI. Partnerstvo pomeni tesno sodelovanje med javnimi organi, ekonomskimi in socialnimi partnerji ter telesi, ki predstavljajo civilno družbo, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni v celotnem programskem ciklu, ki ga sestavljajo priprava, izvajanje, spremljanje in vrednotenje.
- (3) Izbrani partnerji morajo biti najbolj reprezentativni od ustreznih deležnikov. Izbirni postopki bi morali biti pregledni in upoštevati različne institucionalne in pravne okvire držav članic ter njihove nacionalne in regionalne pristojnosti.
- (4) Partnerji bi morali vključevati javne organe, ekonomske in socialne partnerje ter telesa, ki predstavljajo civilno družbo, vključno z okoljskimi partnerji, organizacijami lokalnih skupnosti in prostovoljnimi organizacijami, kar lahko znatno vpliva na oziroma na kar bi lahko znatno vplivalo izvajanje partnerskih sporazumov in programov. Posebno pozornost je treba nameniti tudi skupinam, na katere lahko programi vplivajo, vendar ki težko vplivajo na programe, predvsem najbolj ranljivim in marginaliziranim skupnostim, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali socialna izključenost, zlasti invalidom, migrantom in Romom.

(1) UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

(*) Delegirani akt bo začel veljati 2 meseca po sprejetju, če Evropski parlament in Svet ne izrazita nasprotovanja.

- (5) Pri izbiri partnerjev je treba upoštevati razlike med partnerskimi sporazumi in programi. Partnerski sporazumi zajemajo vse sklade ESI, ki zagotavljajo podporo vsaki od držav članic, programi pa se nanašajo samo na sklade ESI, ki vanje prispevajo. Partnerji za partnerske sporazume bi morali biti tisti, ki so pomembni glede na načrtovano uporabo vseh skladov ESI, za programe pa zadošča, da so partnerji pomembni z vidika načrtovane uporabe skladov ESI, ki prispevajo v program.
- (6) Partnerji bi morali sodelovati pri pripravi in izvajanju partnerskih sporazumov in programov. Zato je treba določiti glavna načela in dobre prakse glede pravočasnega, smiselnega in preglednega posvetovanja med partnerji o analizi obstoječih izzivov in potreb, izbiri ciljev in prednostnih nalog za njihovo obravnavo ter usklajevalnih strukturah in sporazumih o upravljanju na več ravneh, ki so potrebni za učinkovito izvajanje politik.
- (7) Partnerji bi morali biti zastopani v odborih za spremljanje programov. Pravila, ki urejajo sestavo in postopke odbora, bi morala spodbujati kontinuiteto in odgovornost nad načrtovanjem in izvajanjem ter delovne dogovore, ki so jasni in pregledni, kot tudi pravočasnost in nediskriminacijo.
- (8) Partnerji bi morali biti z aktivno udeležbo v nadzornih odborih vključeni v ocenjevanje učinkovitosti pri različnih prednostnih nalogah, ustrezno poročanje o programih in, če je primerno, pozive k oddaji predlogov.
- (9) Uspešno partnerstvo bi se moralo spodbujati tako, da bi se ustreznim partnerjem pomagalo okrepiti njihove institucionalne zmogljivosti za pripravo in izvajanje programov.
- (10) Komisija bi morala olajšati izmenjavo dobrih praks s krepitevijo institucionalnih zmogljivosti in širjenjem relevantnih rezultatov med državami članicami, organi upravljanja in predstavniki partnerjev, in sicer z ustanovitvijo skupnosti praks o partnerstvu, ki bi zajemala vse sklade ESI.
- (11) Vloga partnerjev pri izvajanju partnerskih sporazumov ter uspešnost in učinkovitost partnerstva v programskem obdobju bi se morale ovrednotiti v državah članicah.
- (12) Da bi državam članicam pomagala in jim olajšala organiziranje partnerstva, bi morala Komisija zagotoviti primere dobrih praks, ki obstajajo v državah članicah –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa Evropski kodeks dobre prakse za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi evropskih strukturnih in investicijskih skladov.

POGLAVJE II

Glavna načela v zvezi s preglednostjo postopkov za opredelitev ustreznih partnerjev

Člen 2

Reprezentativnost partnerjev

Države članice zagotovijo, da so partnerji iz člena 5(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 najbolj reprezentativni od zadevnih deležnikov in so imenovani kot ustrezno pooblaščen zastopniki, ob upoštevanju njihovih pristojnosti, sposobnosti za aktivno udeležbo in primerne ravni zastopanosti.

Člen 3

Opredelitev ustreznih partnerjev za partnerski sporazum

1. Države članice ustrezne partnerje za partnerski sporazum opredelijo med vsaj naslednjimi:
 - (a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:
 - (i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI;
 - (ii) nacionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci izobraževanja in usposabljanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI;
 - (iii) drugimi nacionalnimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, določenimi v skladu z direktivama Sveta 2000/43/ES⁽²⁾ in 2004/113/ES⁽³⁾ ter Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾;

(2) Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

(3) Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, 21.12.2004, str. 37).

(4) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).

- (b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:
 - (i) nacionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI;
 - (ii) nacionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije in sektorjev, glede na načrtovano uporabo skladov ESI in s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopanost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;
 - (c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:
 - (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
 - (ii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.
2. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili organizacijo, ki združuje njihove interese, da bi olajšali svoje sodelovanje v partnerstvu (krovna organizacija), lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

Člen 4

Opredelitev ustreznih partnerjev za programe

1. Države članice za vsak program ustrezne partnerje opredelijo med vsaj naslednjimi:
- (a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:
 - (i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
 - (ii) nacionalnimi ali regionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci storitev izobraževanja, usposabljanja in svetovanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
 - (iii) drugimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, ustanovljenimi v skladu z direktivami 2000/43/ES, 2004/113/ES in 2006/54/ES;

- (iv) drugimi organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in organi, ki zastopajo območja, kjer se izvajajo celostne teritorialne naložbe in lokalne razvojne strategije, ki se financirajo iz programa;
- (b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:
 - (i) nacionalno ali regionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
 - (ii) nacionalnimi ali regionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije ali sektorjev, s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopanost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;
 - (iii) drugimi podobnimi organi na nacionalni ali regionalni ravni;
- (c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:
 - (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
 - (ii) organi, ki zastopajo lokalne akcijske skupine iz člena 34(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013;
 - (iii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.

2. Kar zadeva programe evropskega teritorialnega sodelovanja, lahko države članice v partnerstvo vključijo:

- (i) evropska združenja za teritorialno sodelovanje, ki delujejo na zadevnem območju čezmejnega ali nadnacionalnega programa;
- (ii) oblasti ali organe, ki sodelujejo pri razvoju in izvajanju makroregionalne strategije ali strategije skupnega morskega bazena na območju programa, vključno s koordinatorji prednostnih področij za makroregionalne strategije.

3. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili krovno organizacijo, lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

POGLAVJE III

Glavna načela in dobre prakse v zvezi s sodelovanjem ustreznih partnerjev pri pripravi partnerskega sporazuma in programov

Člen 5

Posvetovanje z ustreznimi partnerji pri pripravi partnerskega sporazuma in programov

1. Da bi se zagotovilo pregledno in učinkovito sodelovanje ustreznih partnerjev, se države članice in organi upravljanja z njimi posvetujejo o postopku in urniku za pripravo partnerskega sporazuma in programov. Pri tem morajo partnerji biti v celoti obveščeni o njihovi vsebini in o vseh morebitnih spremembah.
2. Kar zadeva posvetovanje z ustreznimi partnerji, države članice upoštevajo potrebo po:
 - (a) pravočasnem razkritju in lahkem dostopu do pomembnih informacij;
 - (b) ustreznem času, ki ga morajo imeti partnerji na razpolago, da lahko analizirajo in podajo pripombe o ključnih pripravljanih dokumentih ter o osnutkih partnerskega sporazuma in programov;
 - (c) razpoložljivih načinih, na katere lahko partnerji postavljajo vprašanja, zagotavljajo prispevke in so obveščeni o tem, kako so bili upoštevani njihovi predlogi;
 - (d) posredovanju rezultatov posvetovanja drugim.
3. Kar zadeva programe za razvoj podeželja, države članice upoštevajo vlogo, ki jo lahko imajo nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁵⁾, v zvezi z ustreznimi partnerji.
4. Kadar so bili sklenjeni uradni sporazumi med različnimi ravni vlade pod nacionalno ravno, država članica upošteva te sporazume o upravljanju na več ravneh v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

Člen 6

Priprava partnerskega sporazuma

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v pripravo partnerskega sporazuma in zlasti v:

- (a) analizo razlik, razvojnih potreb in potenciala za rast ob upoštevanju tematskih ciljev, vključno s tistimi, ki jih obravnavajo ustrezna priporočila za posamezne države;
- (b) povzetke predhodnih pogojev programov in ključne ugotovitve vseh predhodnih vrednotenj partnerskega sporazuma, ki so se izvedla na pobudo države članice;
- (c) izbiro tematskih ciljev, okvirno porazdelitev sredstev skladov ESI in njihove glavne pričakovane rezultate;

(5) Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

- (d) seznam programov in mehanizmov na nacionalni in regionalni ravni, da se zagotovi usklajevanje skladov ESI med seboj in z drugimi instrumenti financiranja na ravni Unije in držav članic ter z Evropsko investicijsko banko;
- (e) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k uporabi skladov ESI za teritorialni razvoj urbanih, podeželskih, obalnih in ribiških območij ter območij s posebnimi teritorialnimi značilnostmi;
- (f) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k obravnavanju posebnih potreb geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, in ciljnih skupin, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali izključenost, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih;
- (g) izvajanje horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 7

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v partnerskem sporazumu

Države članice o partnerskem sporazumu zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) seznam partnerjev, vključenih v pripravo partnerskega sporazuma;
- (b) ukrepi, sprejeti za zagotavljanje aktivnega sodelovanja partnerjev, vključno z ukrepi, sprejetimi v smislu dostopnosti, zlasti za invalide;
- (c) vloga partnerjev pri pripravi partnerskega sporazuma;
- (d) rezultati posvetovanj s partnerji in opis njihove dodane vrednosti za pripravo partnerskega sporazuma.

Člen 8

Priprava programov

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v pripravo programov in zlasti v:

- (a) analizo in opredelitev potreb;
- (b) opredelitev ali izbiro prednostnih nalog in povezanih posebnih ciljev;
- (c) dodeljevanje sredstev;
- (d) opredelitev posebnih kazalnikov programov;
- (e) izvajanje horizontalnih načel, kot so opredeljena v členih 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013;
- (f) sestavo odbora za spremljanje.

Člen 9

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v programih

Države članice o programih zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) ukrepi, sprejeti za vključitev ustreznih partnerjev v pripravo programov in njihovih sprememb;
- (b) načrtovani ukrepi za zagotovitev sodelovanja partnerjev pri izvajanju programov.

POGLAVJE IV

Dobre prakse v zvezi z oblikovanjem pravil članstva in notranjimi postopki odborov za spremljanje

Člen 10

Pravila članstva odbora za spremljanje

1. Pri oblikovanju pravil članstva odbora za spremljanje države članice upoštevajo sodelovanje partnerjev, ki so bili vključeni v pripravo programov, ter si prizadevajo za spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami ter nediskriminacije.
2. Kar zadeva odbore za spremljanje programov o evropskem teritorialnem sodelovanju, lahko partnerje zastopajo krovne organizacije na ravni Unije ali na transnacionalni ravni za medregionalne in transnacionalne programe sodelovanja. Države članice lahko v priprave odbora za spremljanje vključijo partnerje, zlasti prek njihovega sodelovanja v koordinacijskih odborih na nacionalni ravni, organiziranih v sodelujočih državah članicah.

Člen 11

Poslovnik odbora za spremljanje

Pri pripravi poslovnika odbori za spremljanje upoštevajo naslednje elemente:

- (a) glasovalne pravice članov;
- (b) obvestila o sejah in prenosu dokumentov, ki se morajo praviloma poslati najmanj 10 delovnih dni vnaprej;
- (c) ureditve glede objave in dostopnosti pripravljanih dokumentov, ki se predložijo odboru za spremljanje;
- (d) postopek za sprejetje, objavo in dostopnost zapisnika;
- (e) ureditve za ustanovitev in dejavnosti delovnih skupin v okviru odborov za spremljanje;
- (f) določbe o navzkrižju interesov za partnerje, ki sodelujejo pri spremljanju, vrednotenju in razpisih za zbiranje predlogov;
- (g) pogoji, načela in ureditve glede pravil v zvezi z nadomestili, priložnosti za povečanje zmogljivosti in uporabe tehnične pomoči.

POGLAVJE V

Glavna načela in dobre prakse v zvezi s sodelovanjem ustreznih partnerjev pri pripravi razpisov za zbiranje predlogov, poročil o napredku ter spremljanju in vrednotenju programov

Člen 12

Obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižji interesov

Države članice zagotovijo, da se partnerji, ki sodelujejo pri pripravi razpisov za zbiranje predlogov, poročil o napredku ter spremljanju in vrednotenju programov, zavedajo svojih obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižji interesov.

Člen 13

Sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi razpisov za zbiranje predlogov

Organi upravljanja sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov, če ustrezne partnerje vključijo v pripravo razpisov za zbiranje predlogov ali njihovo ocenjevanje.

Člen 14

Sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi poročil o napredku

Države članice ustrezne partnerje vključijo v pripravo poročil o napredku pri izvajanju partnerskega sporazuma iz člena 52 Uredbe (EU) št. 1303/2013, zlasti v zvezi z ocenjevanjem vloge partnerjev pri izvajanju partnerskega sporazuma in pregledu mnenj, ki so jih partnerji izrazili med posvetovanjem, po potrebi vključno z opisom načina, kako so se upoštevala mnenja partnerjev.

Člen 15

Sodelovanje ustreznih partnerjev pri spremljanju programov

Organi upravljanja v okviru odbora za spremljanje in njegovih delovnih skupin partnerje vključijo v ocenjevanje uspešnosti programa, vključno z ugotovitvami pregleda uspešnosti, in v pripravo letnih poročil o izvajanju programov.

Člen 16

Sodelovanje partnerjev pri vrednotenju programov

1. Organi upravljanja ustrezne partnerje vključijo v vrednotenje programov v okviru odborov za spremljanje in po potrebi posebnih delovnih skupin, ki jih odbori za spremljanje ustanovijo v ta namen.
2. Organi upravljanja za programe v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS) in Kohezijskega sklada se s partnerji posvetujejo o poročilih, ki povzemajo ugotovitve vrednotenja, izvedenih v programskem obdobju v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE VI

Okvirna področja, teme in zgledi dobrih praks v zvezi z uporabo skladov ESI za krepitev institucionalne zmogljivosti ustreznih partnerjev in vloga Komisije pri širjenju dobrih praks

Člen 17

Krepitev institucionalne zmogljivosti ustreznih partnerjev

1. Organ upravljanja preuči, ali je potrebna tehnična pomoč za krepitev institucionalne zmogljivosti partnerjev, zlasti manjših lokalnih organov, ekonomskih in socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, da bi se jim omogočilo, da lahko učinkovito sodelujejo pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju programov.
2. Pomoč iz odstavka 1 je med drugim lahko v obliki namenskih delavnic, usposabljanj, struktur za koordinacijo in mreženje ali udeležbe pri stroških partnerjev, ki nastanejo zaradi udeležbe na zasedanjih v zvezi s pripravo, izvajanjem, spremljanjem in vrednotenjem programov.
3. Za programe za razvoj podeželja se lahko pomoč iz odstavka 1 zagotovi v okviru nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013.
4. Za programe ESS organi upravljanja v manj razvitih regijah, v regijah v prehodu ali v državah članicah, ki so upravičene do sredstev Kohezijskega sklada, zagotovijo, da se ustrezna sredstva ESS po potrebi dodelijo dejavnostim za povečanje zmogljivosti socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, ki sodelujejo v programih.
5. V okviru evropskega teritorialnega sodelovanja lahko pomoč iz odstavkov 1 in 2 zajema tudi pomoč za partnerje, da bi okrepili svoje institucionalne zmogljivosti za sodelovanje v dejavnostih mednarodnega sodelovanja.

Člen 18

Vloga Komisije pri širjenju dobrih praks

1. Komisija vzpostavi mehanizem sodelovanja, imenovan Evropska skupnost praks o partnerstvu, ki je skupen vsem skladom ESI in odprt zainteresiranim državam članicam, organom upravljanja in organizacijam, ki zastopajo partnerje na ravni Unije.

Evropska skupnost praks o partnerstvu omogoča lažjo izmenjavo izkušenj, povečanje zmogljivosti ter medsebojno posredovanje pomembnih rezultatov.
2. Komisija zagotovi primere dobrih praks pri organiziranju partnerstev.
3. Izmenjava izkušenj pri odkrivanju, prenašanju in širjenju dobrih praks in inovativnih pristopov pri izvajanju medregionalnih programov sodelovanja in ukrepov na podlagi člena 2(3)(c) Uredbe (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁶⁾ vključuje izkušnje iz partnerstev v programih sodelovanja.

(6) Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o posebnih določbah za podporo cilju evropsko teritorialno sodelovanje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (UL L 347, 20.12.2013, str. 259).

POGLAVJE VII
Končne določbe

Člen 19
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. januarja 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

3. NAJBOLJŠE PRAKSE PRI IZVAJANJU NAČELA PARTNERSTVA V PROGRAMIH EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV

Dobre prakse za pregledne postopke pri opredelitvi ustreznih partnerjev

V Romuniji je bil v okviru priprav na programsko obdobje 2007–2013 organ upravljanja za ESS pristojen za izvedbo kontekstualne analize pred pristopom države k EU. Analiza je bila ključni programski dokument za nacionalni strateški referenčni okvir in operativne programe. Priznani sta bili potreba po partnerskem sodelovanju z najpomembnejšimi akterji politik za načrtovanje programov na nacionalni ravni ter potreba po partnerskih mehanizmi na regionalni in lokalni ravni za krepitev zmogljivosti v procesu odločanja in izvajanja. Prek sestankov in razprav z ustreznimi akterji na regionalni in okrožni ravni je bila opravljena analiza zaposlovanja in socialne vključenosti v vsaki regiji. V severovzhodni regiji je na primer sodelovalo več kot 200 akterjev⁽⁷⁾.

Na Madžarskem je bila v okviru priprav za programsko obdobje 2007–2013 na podlagi priporočil organizacij civilne družbe razvita metodologija za javno posvetovanje o nacionalnem strateškem referenčnem okviru. V posvetovanje o usmeritvi nacionalnega strateškega referenčnega okvira in operativnih programov je bilo vključenih okoli 4 000 partnerskih organizacij, vključno s sindikati, interesnimi skupinami delavcev in NVO ter predstavniki poslovnega, izobraževalnega in znanstvenega sektorja. Tudi širša javnost je lahko prek spletne strani dostopala do besedil referenčnega okvira in operativnih programov ter izrazila mnenje o njih. Organizirane so bile delavnice, na katerih so podjetniki, socialni partnerji in predstavniki ministrstev razpravljali o osnutkih zadevnih besedil⁽⁸⁾.

(7) Skupnost praks o partnerstvu v priročniku ESS „Kako organi upravljanja ESS in posredniški organi podpirajo partnerstvo“, 2011.

(8) Skupnost praks o partnerstvu v priročniku ESS „Kako organi upravljanja ESS in posredniški organi podpirajo partnerstvo“, 2011.

Dobre prakse za vključevanje različnih kategorij partnerjev v pripravo partnerskega sporazuma in programov ter za obveščanje o njihovem vključevanju in o različnih stopnjah izvajanja

V Združenem kraljestvu so bili v obdobju 2007–2013 partnerji že vključeni v posvetovanja na različnih točkah programskega cikla. Vlada je za novo programsko obdobje 2014–2020 objavila smernice o naložbenih strategijah Evropske unije, v katerih je pojasnila pričakovano prihodnjo vlogo partnerjev, podporo, ki jim bo na voljo, ter časovni raspored izvajanja.

V Latviji so priprave za obdobje 2014–2020 vključevale obsežen in pregleden postopek sodelovanja javnosti, ki je potekal v okviru nacionalnega razvojnega načrta. Organizirana so bila informativna srečanja o partnerstvu pri načrtovanju programov. Poleg tega je javnost lahko izrazila mnenje o pogajanjih med predstavniki države članice in Evropsko komisijo, ministrstvo za finance pa je naknadno organiziralo srečanje, na katerem so bile obravnavane pripombe socialnih partnerjev.

V Franciji je za programsko obdobje 2014–2020 nacionalni organ za pripravo partnerskega sporazuma (*Instance Nationale de Préparation de l'Accord de Partenariat*) pred pripravo tega sporazuma začel uradno javno posvetovanje. Marca in aprila 2013 so bile v okviru priprave sporazuma organizirane tematske delavnice, na katerih je sodelovalo okoli 80 organizacij, ki zastopajo državo, lokalne organe, socialne partnerje, civilno družbo in gospodarske subjekte. Nacionalno partnerstvo 300 organizacij, ki zastopajo različne deležnike, je bilo pozvano, da pošlje pisne prispevke k dokumentu o posvetovanju, ki ga je pripravila medresorska delegacija DATAR (*Délégation interministérielle à l'aménagement du territoire et à l'attractivité régionale*).

Dobre prakse za pravila o članstvu in notranjih postopkih odborov za spremljanje

Na Češkem je lahko vsaka ustrezna nacionalna organizacija v programskem obdobju 2007–2013 imenovala predstavnike v odbore za spremljanje. Za vsako imenovanje je bilo treba predložiti življenjepis in motivacijsko pismo, ki sta bila posredovana nacionalnemu usklajevalnemu organu za NVO, tj. vladnemu svetu za neprofitne NVO. Odbor za evropske zadeve, ki deluje v okviru vladnega sveta, je potrdil imenovanja članov v odbore za spremljanje.

V **nemški deželi Mecklenburg-Vorpommern** je za vsa sredstva EU v programskem obdobju 2007–2013 pristojen odbor za spremljanje. Sestavljajo ga visoki predstavniki zasebnega sektorja (sindikati, delodajalci, mala podjetja, zbornice, kmetje, okoljske in socialno-varstvene organizacije). Odbor se redno sestaja, in sicer pet- do šestkrat letno. Ima pomembno vlogo pri odločanju o predlaganih projektih, javni in zasebni partnerji pa imajo enako število glasov. Participativni sistem vključuje tudi delovne skupine in druge posvetovalne organe.

Na Danskem se odločitve odbora za spremljanje glede programa za razvoj podeželja za obdobje 2007–2013 vedno sprejmejo na podlagi soglasja. Glasovanja v praksi ni.

Dobre prakse za vključevanje partnerjev v pripravo pozivov za zbiranje predlogov in poročil o napredku ter v spremljanje in ocenjevanje programov

V programskem obdobju 2007–2013 je **grška** nacionalna konfederacija invalidov kot članica z glasovalnimi pravicami v odborih za spremljanje preučevala pravilno izvajanje meril o dostopnosti v vseh

obvestilih, razpisih itn. Ta merila niso bila zavezujoča za sprejemanje vlog za podporo iz strukturnih skladov.

Na Poljskem je bila znotraj usklajevalnega odbora za nacionalni strateški referenčni okvir ustanovljena delovna skupina za civilno družbo, ki oblikuje mnenja in priporočila za izvajanje horizontalnih politik ter spremlja usklajenost operativnih programov z nacionalno razvojno strategijo. Poleg tega ta delovna skupina spremlja sisteme za upravljanje in kontrolo operativnih programov ter vključevanje načela enakosti spolov in trajnostnega razvoja v operativne programe.

Na Portugalskem lahko odbor za spremljanje, ki je bil ustanovljen za programsko obdobje 2007–2013, izrazi svoje mnenje o ocenjevalnih poročilih, o katerih razpravlja na svojih sestankih. Poleg tega so različni partnerji pomembno prispevali k akcijskemu načrtu, ki ga je bilo treba pripraviti za izvajanje priporočil iz ocenjevalnih poročil.

Dobre prakse za krepitev institucionalne zmogljivosti partnerjev

V južni Italiji je bila uvedena podporna struktura, ki se financira iz naslova tehnične pomoči in je namenjena izboljšanju vključevanja ekonomskih in socialnih partnerjev v regionalne in sektorske programe. Poleg tega so ekonomski in socialni partnerji v obdobju 2000–2006 pripravili in upravljali zelo uspešen projekt tehnične pomoči, financiran iz ESRR, v okviru katerega so se izobraževali o razvojnih programih ter krepili svoje zmogljivosti za sodelovanje.

V okviru operativnega programa za obdobje 2007–2013 **v severovzhodni Angliji** je bila vzpostavljena tehnična skupina za ESRR v Liverpoolu, katere delo podpirata dva lokalna uslužbenca, ki ju je s sredstvi iz naslova tehnične pomoči zaposlil organ upravljanja in ki zagotavljata upravljavske infor-

macije v zvezi z operativnim programom (poraba, realizacije itd.). Navedena zaposlena se udeležujeta sestankov tehnične skupine v svetovalni vlogi.

Na Poljskem je bila junija 2010 oblikovana nacionalna tematska mreža za partnerstvo, ki podpira člane odborov za spremljanje in skrbi za njihovo čim učinkovitejše delo ter rešuje težave pri izvajanju strukturnih skladov. Mrežo podpira poljsko ministrstvo za regionalni razvoj. Stroški delovanja mreže se krijejo s tehnično pomočjo v okviru operativnega programa za obdobje 2007–2013. Mreža prireja letne nacionalne konference in regionalna srečanja. Izvaja analize, izmenjava strokovno znanje, ki temelji na tematskih študijah, prireja natečaj za odbore spremljanja glede dobrih praks na področju partnerstva ter organizira izobraževalne dejavnosti. Mreža omogoča horizontalno izmenjavo informacij prek podatkovne zbirke znanja, ki jo upravlja poljsko ministrstvo za regionalni razvoj.

Na Portugalskem je konfederacija portugalske industrije izvedla projekt v okviru operativnega programa „človeški potencial“, ki se je v obdobju 2007–2013 financiral iz ESS. Projekt je bil namenjen izboljšanju zmogljivosti konfederacije za socialni dialog, krepitvi in širjenju njene sektorske in regionalne zastopanosti ter krepitvi njene dejavnosti na mednarodni ravni. Osredotočen je bil zlasti na strukturo konfederacije in pridružena podjetja, vključno s sektorskimi, medsektorskimi in regionalnimi združenji ter gospodarsko in trgovinsko zbornico.

Dobre prakse, ki bi jih države članice lahko upoštevale pri ocenjevanju izvajanja partnerstva in njegove dodane vrednosti

V Združenem kraljestvu nameravata mestni svet Brimingham in partnerstvo Greater Birmingham and Solihull Local Enterprise Partnership po programskem obdobju 2007–2013 britanski vladi predstaviti poročilo, v katerem bodo priporočila za učinkovitejše izvajanje ureditev za novo partnerstvo ter upravljanje strukturnih skladov EU.

Vloga Komisije pri razširjanju dobrih praks

V obdobju 2007–2013 je **skupnost praks o partnerstvu**, financirana iz ESS, delovala kot mreža organov upravljanja in posredniških teles za ESS iz devetih držav članic. Mreža je zelo pogosto izmenjavala izkušnje o različnih načinih izvajanja partnerstva, pri tem pa je uporabljala metodo pregleda „kritičnih prijateljev“ ter se osredotočala na procese in ukrepe v okviru upravljanja. Skupnost praks o partnerstvu se je financirala z dodelitvami v okviru tehnične pomoči na pobudo Komisije. Mreža je pripravila več poročil o ključnih izkušnjah, upravljala spletni portal, vključno s podatkovno zbirko o izkušnjah s partnerstvi, in v začetku leta 2012 izdala izobraževalni priročnik o partnerstvu.

Evropska komisija

Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije

2014 – 19 str. – 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-79-35248-5 – doi:10.2767/54024 (Print)

ISBN 978-92-79-35225-6 – doi:10.2767/47719 (PDF)

KAKO DO PUBLIKIJ EVROPSKE UNIJE

Brezplačne publikacije:

- en izvod:
na spletni strani EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- več kot en izvod ter plakati in zemljevidi:
pri predstavništvih Evropske unije (http://ec.europa.eu/represent_sl.htm),
pri delegacijah v državah, ki niso članice EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_sl.htm),
pri službi Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_sl.htm) ali
s klicem na telefonsko številko 00 800 6 7 8 9 10 11 (brezplačna številka za celotno EU) (*).
(*) Informacije so brezplačne, kakor tudi večina klicev (nekateri operaterji, telefonske govorilnice ali hoteli lahko klic zaračunajo).

Publikacije, ki so naprodaj:

- na spletni strani EU Bookshop (<https://bookshop.europa.eu/sl/home/>).

Plačljive naročnine:

- pri prodajnih zastopnikih Urada za publikacije Evropske unije
(http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm).

EVROPSKI KODEKS DOBRE PRAKSE ZA PARTNERSTVO V OKVIRU EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV

Partnerstvo, eno ključnih načel upravljanja skladov Evropske unije, pomeni tesno sodelovanje med javnimi organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni v državah članicah ter socialnimi partnerji, nevladnimi organizacijami in drugimi zainteresiranimi stranmi. Kljub temu, da je sestavni del kohezijske politike, povratne informacije zainteresiranih strani kažejo na to, da je izvedba tega načela po vsej EU zelo različna. Evropski kodeks dobre prakse za partnerstvo vzpostavlja skupen sklop standardov za izboljšano posvetovanje, sodelovanje in dialog s partnerji za vzpostavitev programa ter izvajanje evropskih strukturnih in investicijskih skladov (skladov ESI). Kodeks dobre prakse želi izboljšati vezi med državami članicami in projektnimi partnerji ter tako pomagati pri deljenju informacij, izkušenj, rezultatov in dobrih praks v novem programskem obdobju. Ta brošura je na voljo v elektronski obliki v vseh uradnih jezikih EU.

Za več informacij o ESS obiščite

<http://ec.europa.eu/esf>

Naše publikacije lahko prenesete ali se nanje brezplačno naročite na spletni strani

<http://ec.europa.eu/social/publications>

Če želite prejemati redne novice o Generalnem direktoratu za zaposlovanje,

socialne zadeve in vključevanje, se prijavite na brezplačen e-bilten Socialna Evropa na spletni strani

<http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

<http://ec.europa.eu/social/>

<https://www.facebook.com/socialeurope>

https://twitter.com/EU_Social

